

Foia această este totu a opra di —
prenumeratiunile se primescu in tote dăele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/2 de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl. 20. cr. pe 1/2 de anu 3 fl. 60. cr. pe trei lune 1 fl. 80. cr.

Tote stădiu...
săne de a trăgăre la Redactiune:
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Depesie telegrafice.

(Serviciu particulariu alu Gurei Satului.)

Alb'a-lui'a. Adi...inătia toti Romanii s'au
sculatu — din patu! 99,999 ligiōne cu 10000000
de tunuri, cartace etc. etc. au aositu la otare, cu
gurele cascade, gat'a sē inghita tōte, tōte, chiaru si
— vinurile cele mai bune!

Atrudu. Motii alērga micu cu mare la — lucru.
Muntii resuna de — doine. Bucinulu (pecurarescu)
a sunatu. Pist'a tremura, lu-scutura frigurile. Nu va
avē capetu bunu.

Beciu. C. Beust s'a intorsu intr'unu calcăiu,
jōca intr'unu picioru, cā-ci pruncii (de)legati inca
jōca — dupa flueru. Voi'a buna-e matraguna!

Siomcu'l'a-mare. Insufletire (ne)marginita. Di-
sertatiuni (ne)numerate: Gelu, Menumorutu, Gladu,
Dragosiu etc. etc. dormu, Micu, Sincai, Petru Maio-
ru, Vulcanu, Barnutiū, Muresianu, Buteanu, Lazaru,
Pumnulu, Panu, Horia etc. visēza despre nemoriea
— Romanismului. Apoi o multime de toaste dīse si
nedīse, concepute si nememorisate si din intemplant
uitate intre multele lacrimi — Christi.

Hing-King-Hong-Kong. Imperatulu imperatiloru,
regele regiloru, Domnu a tōta lumea cuoscuta si
necunoscuta — sbiciulu lui Ddiu — maximulu Ta-
merlang siedindu cu piciōrele incrucisiate, cu bu-
diele inflaite, la propunerea ministrului seu secreta-
riu de statu la esterne si resbelu Attila, au ochitu
strajnicu cu stangulu, si au decretatu si decreteza
precum urmēza:

Art. I. Rumunyii sē nu mai fia rumunyi.

Art. II. No-vili si e-roii nepoti ai lui Mogul
si Vad-ur sunt si remanu cār-muritori a tōta lumea
(care o va descoperi Co-lumpu II. unde-va in aeru).
(Urmēza suscrieri carlimbate.)

Invitare de prenumeratiune.

La nou'a fōia politico-umoristeca-literaria co-
medianta-subventiōnala

„Nu va esiste“

Redegeata si ilustrata cu totu feliulu de basaconie,
de suscrisulu, celu cu multa elocintia.

Va aparē de dōue ori pre septemana — joi'a
si duminēc'a la intunerecu, ca nimene sē nu o vēdia

Prenumeratiunile (30 potoronce — pentru
totu de a un'a neplatite) se facu la tōte postele —
desfiintiate.

Cei ce n'ar primī vre-unu esemplariu din pre-
tuit'a nōstra foia, sē nu intardie a lacrimā cātu mai
cruntu, fiindu cā mai am in reserva doi nri din Con-
cordi'a de nefericita memoria — Dumnedieu o ierte
si o hodiēsca — (i-am capetatu in cinste — fia-i de
pomana fratelui Pist'a) e, apoi acesti doi nri i voiū
tramite dreptu recompensa lacrimantelui.

Deci Domni si Domnisiōri, din orasie si de la-
sate apelezu la constitutionalulu dvōstre patriotis-
mu, spriginiti intreprinderea mea — fara parechia
— ca sē-mi implu pung'a cu potoronce buna-ōra (nu)
ca Zsiga bātsi cu voturi din tienutulu caprei.

Abonamentulu este a se tramite in epistole
furcate la adres'a

Redactiunea (fara personalu) a diuariului hab-
domadar

„Nu va esiste“

in

cetatea turcēsca (in Turchestanu) strat'a Bro-
dariloru dlui Ondrasiu nr. 1.)

Papa-Lapte m. p.

Redactoru in capu (en chef.)

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce!

Vai de mine! Moriu, moriu! Indată me topescu de caldu. Nici ministrulu Lonyai nu asudă mai tare, candu trebuia să răspundă la interpeletuni, ca mine in clipit'a ast'a. Hah! Lasa să mai resuflu un'a...

Aceste sîre, ce ti le scrisu cu unu carbune pe o dunga de hîrtia unsa, pe o măsă de unu fundu de bute intr'o siura, să nu le prapadesci, ci le tîene de suvenire din caletoarele mele.

Asculta, frate de cruce, ce necasu mi-s'a intemplat. Dar de unde să începă a-ti spune?

Me punu pecatele să imiteză și eu pe alții. Adundu că badea „Gur'a Satului” s'a totu dusu la Siomeut'a, și încă pre velocipeda, eu încă nu am potutu remanē. Hai, fug'a, la Pesce să-mi cumperu calu de lemn. Seraculu de mine am uitatu, cum se chiama carutiulu acel'a nou, am întrebătu totu după calu de lemn. Ori de cine întrebam, se uită la mine și fara de a răspunde se ducea mai departe rîdiendu.

Na, acumă ce să fi facutu? Amblai dintr'o uliția în altă, până a inseratu. Tocma voiam să mergu la culcatu, candu éta unu vitēzu cu calalu de lemn.

Ho, ho, ho! strigai și pusei man'a pe elu. Ce sē-ti dau pe calulu acest'a? „A wos!” dîse elu și voi sē se duca, dar eu nu-lu lasai, ci bagai man'a în sierpariu ca să scotu bani sē-i platescu. Cum vedih nēmtiulu că pui man'a la sierpariu, unde se vedea cutitulu cu plese frumoșe, o tuli la fuga lasandu-mi calulu mie. Eu hai cu graba, incalcai și du-te după elu sē-lu ajungu sē-i dau banii, da ce se gandesci, se ducea ca draculu.

Acumă aveam calu. Me dusei dăra acasă unde gasii pre fratele Mand'a superatu ca vai de elu. „Da cei cu tine, frate Mando?”

„Asiu merge la balu și n'am cu cine!”

Eu cum eram voiosu, că mi-am capetatu calu, i dîsei că mergu eu. Ne luaramu dăra frumosielu la balulu din R. Candu ajunseramu acolo, ba sē găsesci pe cine-va. Rentornaramu și ne culcaramu, dar nu sciu ce a fostu cu noi că tōta nōptea ne scarpi-naramu de nu sciu ce — era deminēti'a eram multu mai mancati și sdrobiti decātu candu amu fi jocatū tōta nōptea.

Candū am esītu din Pesce m'am juratu ca Tincu, că nu voiu mai calcă în elu.

Apoi a urmatu cele mai bune, frate Tandala, eu calare pre langa drumulu de feru fugeam a latu-rea cu elu.

Caletori'a a fostu minunata că nu-mi eră frigu nici unu picu, pravu cătu poteam inghitî. Candu ajunsei în comitatulu Satumarelui resuflai mai usioru, că me aflam între ai noștri.

Abia pusei pociorulu pe pamentulu acelu san-

tu, vedui esīndu din tufe unu betyăr de sta se mance cu ochii. Eu totu am inlemnitu. Am totu auditu că aice sunt mari hoti. Betyarulu descultiu, cu ismene și camesia scurta și larga tare, cu o palariutia ca unu acoperisiu de pipa, veni dreptu în calea mea. Vai ce frica m'a cuprinsu.

„Buna vreme bade Pacala!” — mi dîse Betyarulu, la ce eu mai că am amutitu de mirare, că me saluta romanesce.

„Nooooooocuu” — dîsei eu.

„Da unde te duci? — me întrebă elu, — nu me cunosci?”

„O bata-te cele 99 de — cum m'am mai spariatu — dîsei eu cunoscandu-lu. Apoi mi-am adusu aminte că în Satumare portulu romaniloru e ca și a betyariloru.

Pretenulu meu Nicolae cu care me cunoscui la Gherl'a (da se nu gandesci că în temnitia) me duse la elu a casa.

Pe drumu ne apucă o ploia mare mare și candu amu ajunsu acasă eram totu meciu. Jupanēs'a tenera, ne făcu unu papricasiu, apoi mi asternura patu în podulu grasdului, colē în otav'a mōle. — Nu vui schimbă cu vladicul din Orade. — Am dormitu bine, numai cîte odată mi-parea că pica ceva bucatiele pe mine. Deminētia siuba-mi eră peștritia. Am avutu norocu că de a supra mea dormiau gainele și cocosiulu care me tredi de deminētia sē potu merge mai departe.

Incalecai era, și plecai la drumu.

Siomeut'a încă i departe. — Fugu eu fugu pe cele campie și numai cîte odată me necasiescu copiii de la vite, strigandu în gur'a mare după mine: Eca draculu!

Era veni o ploia și eu ca sē ajungu mai iute me lasai de drumulu tieriei și me duci dreptu pe unde vedeamu cu ochii. Odată ropu, calulu meu sa impededă într'o pētra depodu rumpedu-se în bucati, era pe mine me trantî frumosu în siantiu de me implui de tina cum se cade. — Adunai remasitielu iubitului meu calutiu — sē vede că nu l'am castigatu pe cale drēpta — venii aice, în acestu satu micu și amaritu, unde unu bietu de omu seracu me primî la sine. Me desbracai și pusei ciorecii și siuba sē se usce la sōre, apoi luai o bute sparta, și înainte de tōte ti-scrisei tîe.

Cum și candu voiu ajunge la Siomeut'a, nu sciu, că nime nu scie sē-mi dirēga calulu. Oh! vai de capulu meu, asiē mi trebuie de ce amblu după mintea altora.

Dēca nu voi capetă într'o luna carte de la mine sē scii că încă nu am ajunsu la Siomeut'a.

Si pana atunci remanu alu teu

frate de cruce

Pacala.

☞ Dlu Scaiece nu a predatu încă banii incasati pe sēm'a „Casinei romane din Temisiōr'a.”

TRÂNCA și PLÂNCA.

T. Da pe unde ai mai amblatu, soro Flânca, de atâta amaru de vreme?

F. Ah! soro draga, dar nu ai audîtu?

T. Nu. Ce?

F. Am fostu trei dîle mórta si dusa in ceealalta lume.

T. Ao! Si ce ai vediutu acolo?

F. Multe de tóte. Am vediutu, vai de mine ce am vediutu! Am vediutu calugari si calugaritie papistasiesci. Ao! spaim'a mea!

T. De ce, n'aib'a? de ei?

F. Da, da, de ei si de ele; erau imbracati in piei de draci. Iui!

T. Audî't'ai o minune?

F. Ce?

T. Unu vladica óre-care au mintîtu.

F. Vai de mine. Apoi si ei sciu mintî.

T. Da inca cum! Ca depe scrisóre.

Pop'a si poporenii.

In óre-care satu erá unu popa fórte de tréba, omu bunu.

Inse cu bunéti'a lui a castigatu acea, cá poporenii intardiau a-i solvi plat'a. ma unii díceu „ai Dta destula, apoi scii sê te întielegi cu Domnedieu, cere de la elu!”

Ce se faca bietulu popa ca sê-si capete mic'a plata. In tóta dominec'a le spunea predica, si in fine i totu provocá sê platésca; dar tóte fura in daru. Intr'o domineca la finea liturgiei ese in midiloculu loru cu o epistola mare cu unu sigilu si mai mare.

„Ómeni buni — începú pop'a — eu v'am totu rogatu sê mi platiti cu ce-mi sunteti datori, voi u nu m'ati ascultat, judele inca nu mi-a facutu dreptate, ce am avutu de a face dara decátu a me adresá la „Domnulu.”

Éta aice respunsulu ascultati-lu cu frica:

On. Domnule parinte! Vediendu cá poporenii dtale nu-ti platescu cu ce sunt detori, te rogu mai provóca-i inca odata, si de nu voru plati, totu satulu lu-resipescu, cu fulgeru si focu.

Si pana atunci romanu alu santiei tale aplecatu servu

Datu in imperéti'a lui Domnedieu Isusu Cristosu Lun'a lui cuptoriu anulu, o mia optu sute siese dieci si noua.

In diu'a urmatória nime nu erá datoriu preotului.

TANDA si MANDA.

T. Audîtu-ai ceva de la adunarea din Siomcut'a?

M. N'am audîtu nimica, inse mi se pare, cá au fostu multi.

T. De unde deduci ast'a?

M. De acolo, cá si episcopulu Szilágyi —

T. A mersu?

M. Ce gandesci asié ce-va? Elu numai a facutu, ca cátu mai multi preoti ai lui sê póta luá parte la adunarea acést'a.

T. Cum asié?

M. Asié, cá pe 12 augustu a chiamatu pe toti preotii sei la o conferintia la Oradea-mare.

Tenerulu la fotografu.

Unu teneru voindu sê se fotografezo, pe carta mai mare decátu cart'a de visita, întrebá de fotografu, cá cátu cósta esemplariulu primu, cátu alu doile si cátu alu treile. Fotografulu díse:

„Esemplarulu primu costa 5 fl. v. a. alu doile 3 fl. si alu treile 1 fl.

La acést'a respunse tenerulu:

„Bine, inse esemplarulu primu si alu doile fia a Dtale, ér alu treile lu-voiu scóte eu pe partea mea.

Post'a Gurei Satului.

Frundia verde de curechin. Dar de ce nu ai mai adausu si unu pitioru de porc, cá apoi erá chiaru de — mancatu.

Asié dara. Ei bine, asié dara nu-mi vei mai scrie atâte verdi uscate.

„Adese ori”, me cugetu cum pote cine-va, care se adresédia cuiva, sê nu-si ie atáta osteneála, celu pucinu sê-si scrie numele ca sê-lu póta ceti si alti ómeni botezati.

Dorulu meu. Nu dorí nimica, ci studiéza; din doru nu te vei procopsi.

Dlui P. P. in S. Exemplare mai sunt. Chiaru si de la inceputulu anului. Am dorí sê ni tramiteti banii pentru calindara.

Cá-ti place de badea Gur'a Satului? Me bucuru. Dar ce esti, fêta sên nevêsta?

Dlui A. L. Foi'a s'a espedatu regulatu. Cá dta te-ai mutatu in tóta lun'a — apoi cine e de vina. Pentru ce nu ai reclamatu.

Dnei A. Ne rogamu de pucina indulgentia. Grab'a strica tréba.

Parintele Moisiu inca aici acuma n'a datu socotela despre banii adunati pentru monumentulu lui Marianu.

Cei siepte svabi.

Éca-lu ! Dupa elu ! Mei Hanzli du-te tu nainte, că tu ai ciobóte mai mari ! si nu te va poté muscă !

Éta eroii dupa invingere !

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru : **Iosifu Vulcanu.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'a Pesciloru Nr. 9.